

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΗΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΤΟΣ 2ον
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 94

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΑΡΙΓΛΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΕΣΣΟΥ
Τριτὴ φύλλου Δοχμ. 2

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 17
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1934

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΔΡΟΜΑΙ

«Ο Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐπαναφέρῃ τὸν «ἄταφον»
διὰ τὴν ἀντιλήσιν ὑψηλὰ διδάγματα».

Ἡ ἀποθεῶσις τοῦ ἐθνομάρτυρος

22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1920. — Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπιβάλλει τὴν ἀκατέβλητον θέλησίν του, ἐορταστὴς θανμαστὸς, ἐπιβάλλει τὴν ἰερὰν ἀφοσίωσιν του πρὸς Ἐκείνον μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐθανματούργησεν. **ἩΜΕΡΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ.** Ἀνέτειλε μὲ μίαν ἐλπίδα καὶ ἔληξε μὲ τὴν πεποίθησιν πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς θελήσεως καὶ τῶν πόθων. Ἀνέτειλε σιωπηλὴ ἡρως γαληνία, αὐστηρὰ ὅπως οἱ ὠρατοὶ σκοποὶ καὶ τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα. Ἐληξε μὲ ἕνα ἀλλόφρονον ἐορτασμόν, μὲ μίαν φρενήριδα ἐνθουσιασμοῦ, ἀπερίγραπτον, ἀφάνταστον μεγαλειώδη!

Ἡ σιωπὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος ὑπεχώρησεν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ. Σιωπηλοὶ, γρηγοροὶ, πειρωτοὶ σχεδόν, ἐσπευδον οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς τόπους τῆς ψηφοφορίας. Καὶ ὁ ψηφοφόρος ἀνεχώρει μὲ μίαν λάμπριν ἥτις κατηύραξε τὸ πρόσωπον. **ΕΙΧΕΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΕΚΕΙΝΟΝ.**

Ὅλοι ἀδελφοὶ ἐν ὀνόματι Ἐκείνου. Καμμία ἀταξία, καμμία προπέτεια. Τὸ πνεῦμα τῆς ἰερᾶς συναδελφώσεως ἐπιτεργίσει χθὲς ἐπάνω ἀπὸ τὴν πόλιν. Δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ποῦ, πρόθυμος, θὰ ἐξεσφενδόνιζεν ἕναν ὑπαινιγμόν.

Ἡ ἐλπὴ ἦτο σύμβουλον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνόητος. Ἐσείετο παντοῦ καὶ ἐσκόρπιζε τὴν χαρὰν. Ἡτο μὴ ἐορτὴ μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεβαπίσθη ὁ λαὸς Ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὸ κόμμα καὶ **ΠΕΡΙΕΠΤΥΧΘΗ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ, ΑΝΗΛΘΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ** του, ἐκ ἡλῶν τὴν ἐπιτακτικωτέραν τῶν θελήσεών του. Ἐγνώριζεν δι' ἀπευθύνητον πρὸς τὸν κόσμον ὁλόκληρον Ἐκείνη τὴν θέλησιν μέσα εἰς ἕνα φάκελλον. Μέσα εἰς μίαν λέξιν περιέκλεινε μίαν ὁλόκληρον ἱστορίαν ἀγῶνος, ἐπιμονῆς, ὑπομονῆς καὶ θελήσεως.

Ὁ λαὸς ἐνηγκαλιζέτο τὸν στρατόν. Ἀδελφωμένος ὁ λαὸς μὲ τὸν στρατόν, κοινὸς εἰς ἰδανικά καὶ πόθους, σπεύδει μαζύ του. Ὁ εὐζωνὸς τῆς Ἀνατορικῆς Φρουρᾶς, ὁ φανιέρης, ὁ ναυτικῆς ἐνηγκαλιζόντο τὸν ἀπλοῦν πολίτην.

Δὲν ὑπῆρχε παρὰ μίαν ψυχὴν, ἡ ὁποία ἐξέσπα εἰς ἕν μυριόστομον.

— Ἐρχεται.

Καὶ ἕνας πόθος:

Μαζύ του σιτὴ Πόλι...

Διὰ τὴν μὴ λησμονηθῆναι δὲ τίποτε ἀπὸ τὸν φρενητιῶντα ἐορτασῆν, ὑψώνεται ἡ κραυγὴ:

— Τὸν φέρνομε.

Ἐίχε δώσει ὁ λαὸς καὶ ὁ στρατὸς τὸ ψηφοδέλιόν του. Ἐίχεν ἀδελφωθῆναι μὲ τὴν ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ καὶ τὸ ΚΑΘΗΚΟΝ. Ἡ ἴδια ἐμπνεύσις καὶ ὁ ἴδιος πόθος εἶχεν ὑπαγορεύσει εἰς ὅλους τὴν λέξιν:

— Κωνσταντῖνος!

Οἱ ἄνθρωποι ποῦ συνέτριψαν τὸν Βενιζελισμόν ὡς δύναμιν κακὴν, ὡς πολιτικὸν ἐφιάλτην ποῦ ἐπίεζε τὰ σιτήθη των, ἐχαιρέτιζον τοὺς κομματικούς των ἐντιπάλους ὅλους, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ἀγνοτέρου πατριωτισμοῦ καὶ τῆς εὐκρινεστερᾶς συναισθήσεως ἐβλεπον νὰ σπεύδουν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ καταπνίξῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίσειον. **ἩΛΕΛΦΩΘΗΣΑΝ, ἩΝΩΘΗΣΑΝ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΕΚΕΙΝΟΥ.** Δὲν ὑπάρχουν ἐνώπιον τῆς Πατρίδος εἰ μὴ Ἕλληνες.

Ἡ πόλις εὐρίσκειτο εἰς κίνησιν. Εἶναι δύσκολον νὰ περιγραφῆ ὁ ἐνθουσιασμός. Ἡτο κατὰ ἀσύλληπτον. Αἱ λεπτομέρειαι ἐκμηδενίζονται μέσα εἰς τὸν ὠκεανὸν τοῦ πλήθους. Μία μόνον κυριαρχεῖ ἀπὸ μύρια ὀνόματα κραυγὴ.

— Ἐρχεται.

Εἰς ὅλων τὰ στίματα ἐκφέρεται ἡ φωνὴ αὐτὴ, ὡς ἐκδήλωσις ἑκφρονος ἀγαλλιᾶσεως, ὡς ὕμνος ἀπειρῶς ὑψηλὸς πρὸς τὸν Μέγαν Στρατηλάτην.

Αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός. Ὁ λαὸς συγκεντροῦται ἐμπροσθεν τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων. Ἡ εὐρετα κλίμαξ ἔχει καταληφθῆ. Οἱ τραυματῖαι ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν Ἀνακτόρων παράφοροι ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, χαιρετοῦν τὴν συγκέντρωσιν. Ἀμαξοὶ, αὐτοκίνητα, τροχιόδρομοι, ὅλα στολισμένα μὲ εἰκόνας Ἐκείνου καὶ ἔληξ, βραδυποροῦν κατὰ τὴν διαδρομὴν των ἐκδηλώνοντα καὶ αὐτὰ διὰ τοῦ ἤχου των τὴν χαρὰν των.

Ὅλοι καὶ ὅλοι ἔχουν φορέσει τὸ καθαρώτερον ἐνδυμᾶ των καὶ εἰς τὴν ψυχὴν των καὶ εἰς τὸ πρόσωπον των ἐνεδύθησαν τὴν μεγάλην χαρὰν τῆς ἡμέρας, τῆς ὁποίας τὸ φαινὸν ὑ-

φασμα ὕφανον γεννεαὶ Ἑλλήνων μὲ ὑπομονήν, μὲ στεναγμούς, μὲ θυσίας, μὲ ἐπιμονήν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκείνην ἐγκαρτέρησιν, ἡ ὁποία πάντοτε ἐξέπληξε τὴν ἀνθρωπότητα.

Πλησίον μου μίαν κοπέλλα, ἡ Δασκάλω, μὲ προφορὰν Κρητικὴν καὶ μὲ φωνὴν δεικνύουσαν συγκίνησιν ἐνθουσιωδῶς φωνάζει ἐκδηλώνουσα τὰ ἄδολα συναισθήματά της.

16 Ἰουνίου, 1934. — Σήμερον, ΝΕΚΡΟΣ μετὰ μίαν καταιγίδα, ΑΤΑΦΟΣ ἐπὶ ἐνδεκαετίαν ἤδη, εἰς γῆν ΞΕΝΗΝ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΤΗΝ ΤΑΦΗΝ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευσεν, εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν μὲ τοὺς θριάμβους ἐμεγάλωνεν, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ἐδόξασεν, εἰς τὴν Πατρίδα του, πλησίον τοῦ Λαοῦ του.

Ἡ ψυχὴ τοῦ Λαοῦ, ἐπιὰς τῶν μεγάλων ἐθνικῶν πόθων, ἀγρυπνος παραμένει παρὰ τὸν ἄταφον, καίοντα τὸν λίβανον τῆς εὐγνωμοσύνης. **ΕΠΙ ΤΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚῆ ἸΔΕΑ** τοῦ «Δαϊκού Ἀγῶνος» ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ τῆς σοροῦ Ἐκείνου ἡ ἑλληνικὴ καρδιά ἀνεύεται εἰς θερμὴν δέησιν.

Καὶ διερωτᾶται. **ΕΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΜΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΤΑΦΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ;** Διπλοῦν τὸ ἰδεῶδες τοῦ Λαοῦ. Θὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς τὴν γῆν του, θ' ἀνοίξῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἀγκάλην του καὶ ἐκ τοῦ τάφου του θ' ἀνέλθῃ τὴν δύναμιν πρὸς συνέχισιν τῶν μεγάλων σκοπῶν τοῦ ἔθνους.

Μὲ τὴν δύναμιν αὐτὴν, θὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν αὔριον, πρὸς τὸ μέγα ὄνειρον, πρὸς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιληᾶ, τὴν ἀνάστασιν τὴν ὁποίαν Ἐκεῖνος εἶχε θερησθεῖαν του, πρὸς τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς.

Ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ Φλωρεντία εἶναι οἱ δύο πόλοι τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀναμένει τὴν ἀνάστασιν τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιληᾶ, εἰς τὴν Φλωρεντίαν παραμένει ἄταφος ὁ ἐνσαρκωμένος τοῦ Γένους τοὺς πόθους διὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτὴν.

Ἡ ΕΘΝΙΚὴ ΨΥΧὴ ΟΡΚΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ ΠΟΘΟΥΣ ΤΗΣ δι' ἕν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ὄνειρά της.

Δὲν θὰ λησμονήσῃ τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν περιέκλειε τὸ φέρετρον μὲ τοὺς Ἀετοὺς. ἐκεῖ μακρὰν, ὑπὸ ἑδαφος ὄχι ἑλληνικόν. Δὲν λησμονεῖ σὶν Ἕλληνα πολίτην, τὸν Ἕλληνα στρατιώτην, ποῦ τόσον ἠγάπα καὶ τόσον ἤξευρε τὸν στρατόν του. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ τὰς ἡμέρας τῆς λατρείας, τὰς ἡμέρας τῶν δακρύων, τῶν λυγμῶν καὶ τῶν ἀποθεώσεων.

Καὶ θὰ φέρῃ τὸν ἄταφον διὰ τὴν ἀντιλήσιν ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ τὴν δύναμιν, διὰ τὴν ἐκκινήσῃ πρὸς τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἄλλου.

Ἄς κύψωμεν σήμερον ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἀλησμόνητον Νεκρὸν καὶ ἄς κλαύσωμεν ἡμεῖς, οἱ ὁποιοὶ πλέον δὲν ἔχομεν ἄλλον σκοπὸν ὅπῃ τὴν συνγνώμην καὶ ἄλλην παρηγορίαν ἀπὸ τὰ δάκρυα ...

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

(Δικηγόρος)

Ἡ «ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚὴ Νεολαία»

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ τελέσει τῶν γάμων τῆς Πριγκηπίσσης Μαρίνας ἡ «Συνταγματικὴ Νεολαία» ἀπέστειλεν εἰς τὸν εὐτυχὴ πατέρα αὐτῆς Πρίγκηπα Νικόλαον τῆς Ἑλλάδος πολύτιμον κόσμημα ὡς δῶρον αὐτῆς (χρυσοῦν) τὸ σῆμα αὐτῆς κεκοσμημένον μὲ διαμάντια), συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τῆς κάτωθι ἐπιστολῆς:

Ἐψηλότατε,

Ἡ «Συνταγματικὴ Νεολαία» τῆς Ἑλλάδος, ὁργανισμὸς διακλαδούμενος εἰς κάθε γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος παλλομένη ἀείποτε μὲ ἀκοίμητον τὸ φρόνημα εἰς τὴν Βασιλικὴν ἰδέαν ὡς εἰς Θερησθεῖαν, χαιρετίζει εὐλαβῶς τὴν Ἐμετέραν Ἐψηλότητα ἐπὶ τῇ εὐτυχῇ μνηστείᾳ τῆς Ἑλληνίδος θυγατρὸς Ὑμῶν Μαρίνας, καὶ ὑποβάλλει τοὺς μυχιαιτάτας εὐχὰς διὰ τὴν προσεχῆ στέψιν.

Ὅλοι αἱ εὐχαὶ μας μαζύ Σας, ὅλοι αἱ εὐχαὶ μαζύ της ὑπὸ τὴν σκέπιν τῆς εὐτυχοῦς προνοίας καὶ μοίρας.

Μὲ τὰς εὐχὰς μας καὶ τὰς δεήσεις μας πρὸς κάθε εὐτυχίαν τοῦ οἴκου ὑμῶν πρὸς τὸν ὁποῖον ἀτενίζομεν μακρόθεν ὡς τὸν οἶκον τοῦ ἀειμνήστου Μάρτυρος Βασιλέως μας Κωνσταντίνου, ἐπιτρέψατε Ἐψηλότατε ν' ἀποστείλῃ μικρὸν δῶρον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νύμφην ἢ μεγάλην ἀφοσίωσίν μας.

Ἡ Βασιλικὴ ἰδέα εἶναι βωμὸς δι' ἡμᾶς.

Μετὰ βαθυτάτης τιμῆς καὶ ἀφοσίωσιν

Ὁ Πρόεδρος

Ξενοφ. Ι. Χατσησαράντος

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ Λονδίνον ὁ Πρόεδρος τῆς «Συνταγματικῆς Νεολαίας» καὶ διαπρεπῆς συνεργάτης μας κ. Χατσησαράντος ἵνα παραστή εἰς τὴν στέψιν τῆς πριγκηπίσσης Μαρίνας.

«ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΗΧΩ»

Εβδομαδιαία πολιτική εφημερίς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Τράπεζαι—Μοναί) Δημόσια Καταστ.) Δραχ. 500

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Δραχμ. 150 Εξάμηνοι » 80

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Λίραι Αγγλίας 1 » Αμερικνής Δολλάρια 5

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ζωή και θάνατος λοιπόν είναι μιά ιδέα. Και δέν πρόκειται περι άμπελοφιλοσοφίας αυτήν την φοράν. Τό συμπέρασμα τό βγάξει ή πραγματικότητα. Είς την Εισαγγελίαν των Πλημμελειοδικών παρουσιάσθη προχθές ένας νεκρός αγωνιζόμενος ν' αποδείξη, ότι είναι ζωντανός. Αλλά πώς νά τό αποδείξη; Όταν ο Ιατρός πιστοποιήση τόν θάνατον ενός ανθρώπου και ο νεκροσκόπος τόν ενταφιασμόν του, πώς είναι δυνατόν ο μακαρίτης νά εξακολουθή νά ζή και νά κινή επισκέψεις στην Κίσαγγελίαν; Και όμως, ιδού ότι είνε δυνατόν. Ο άνθρωπος πού απέθανε και εκηδεύθη καθ' όλους τούς τύπους, ήτο ταυτοχρόνως ζωντανός. Απλούστατα. απέθανε δι' αντιπροσώπου. Εδιαβάσατε χθές τό καθέκαστα είς άλλην στήλην της εφημερίδος. Οί συγγενείς του εβιάζοντο νά τόν κληρονομήσουν, ενώ αυτός δέν εβιάζετο καθόλου νά αποθάνη. Άλλοι βιαστικοί κληρονόμοι στάς περιστάσεις αυτές φρονέουσιν. Οί δικοί του ήσαν επικειστέροι Εύρηκον έναν έτοιμαθάνατον, τού έβγαλαν πιστοποιητικόν, θανάτου (μέ τό όνομα τού συγγενούς τον και ο μέν πραγματικός μακαρίτης σταξίδεψε στον άλλον κόσμον μέ τό διαβατήρια του ζωντανού, ο δέ ζωντανός υπεχρεώθη νά παίξη τόν ρόλον τού μακαρίτη.

— Τά κτήματά σου; τού είπεν ο συμβολαιογράφος όταν επήγε νά κανονίση κάποιαν υπόθεσίν του. Ποιά κτήματά σου; Τά πήραν οί κληρονόμοι σου.

— Πώς τά πήραν;

— Τά πήραν, απλούστατα, διότι πέθανες.

— Μά αφού είμαι ζωντανός, χριστιανέ μου, και μέ βλέπεις;

Και ο Συμβολαιογράφος:

— Έσένα θά πιστέψω τώρι ή τό επίσημα χαριιά;

Ο Συμβολαιογράφος είχεν απολύτως δίκαιον. Ένας συμβολαιογράφος είναι υποχρεωμένος νά πιστεύη τό επίσημα έγγραφα και όχι τούς βρυκόλακας. Έν τώ μεταξύ ο εισαγγελεύς καταγίνεται νά νεκραναστήση και επισήμως ένα νεκρόν, πού είναι ζωντανός. Και αυτά τό περιεργα πράγματα δέν συμβαίνουν ούτε σε κανένα μεταφυσικόν διήγημα, ούτε σε κανένα κακόν όνειρον. Συμβαίνουν στην Αθηναϊκήν πραγματικότητα. Ποιός μπορεί λοιπόν νά έχη πλέον άπόλυτον βεβαιότητα, ότι είναι ζωντανός; Μπορεί νά ψηλαφή όσο θέλει τόν σφυγμόν του και νά τόν βρίσκη κανονικώτατον.

— Η ιδέα σας, κύριε. Νομίζετε πώς είσθε ζωντανός. Έχετε πεθάνει και έχετε κηδευθή σεμνο-

ΠΕΥΚΑ

Νάταν τά πεύκα της πλαγιάς νά [μουδιναν
 'Απ' τά κλαδιά τους τ' άμετρα μιά [στοίβα
 Νά φτιάσω κάπου σε μιάν άκρη [δίπλα τους
 Τή χαμηλή μου κι' έρημη καλύβα.

Νάτανε τή σκιά τους νά μου δίνανε
 "Όταν κοντά τους θά διαβαίνω ά- [γάλη,
 Σά μιάν άγάπη πού κανείς δέν μου [δωσε
 Σά μιά στοργή πού μούλειψε μεγάλη

Νάταν τό καλοκαίρι νά μου δίνανε
 Τά φύλλα νά πλαγιάζω τό ξερά [τους,
 Μαζί τους νά τό λέω τό τραγούδι [τους,
 Μαζί τους τ' αυγινό τό σφιρίγγιά [τους.

Κι' ύστερα τίποτ' άλλο: «Κι' όταν [δ' άσβυνε
 "Έτσι ή ζωή μου από χαρά γε- [μάτη,
 Λίγα κλαδιά τους πάλι νά μου δί- [νανε
 Νά γίνουν τό στερνό μου τό κρεβ- [βάτι...

Α. ΠΟΡΦΥΡΑΣ

(Απ' τις «Μουσικές Φωνές»)

πρεπώς.

— Μά, φίλε μου, πρό μιάς ώ-
 ρας, έφαγα μακαρονάδα. Τρώει
 μακαρονάδα ένας νεκρός;

— Περίεργος είσαστε, κύριε.
 Τή μακαρονάδα θέλετε νά πιστέ-
 ψουμε τώρα ή τά ληξιαρχικά βι-
 βλία;

Θά κατατήση δηλαδή, όπως πη-
 γαίνουν τά πράγματα, νά μήν ξέ-
 ρη κανείς άν είναι ζωντανός ή
 πεθαμένος. Άλλοτε οί συναλλα-
 σόμενοι έλεγαν:

— Νά υπογράψουμε ένα χαρτί
 για καλό και για κακό. Άνθρωποι
 είμαστε. Υπάρχει ζωή και θάνα-
 τος.

Σήμερον και αυτή ή εξασφάλι-
 σις δέν αξίζει τίποτε. Διότι απλού-
 στατα δέν υπάρχει ζωή και θάνα-
 τος. Και ή ζωή και ο θάνατος εί-
 νε μιά ιδέα.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΗΘΙΚΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ

Με τό άνοιγμα των θυρών των
 σχολείων ήνοιξαν διάπλατη την...
 εύρειαν πύλην τού και οί κινημα-
 τογράφοι. Και τά δυό ήμπορουν
 νά θεωρηθουν ως διδακτικά μέ-
 σα άδιάφορον άν ο κινηματογρά-
 φος έχη συγχρόνως και διασκεδα-
 στικόν σκοπόν. Και όμως πόσον
 αντίθετα πρός την πρόθεσιν επι-
 διωκουν τόν σκοπόν των και τά
 δύο,

Χωρίς νά δίξωμεν εδώ κατά
 πύπον τά σχολεία επιτυχάνουν
 τόν σκοπόν των μέ την επιδίωξιν
 τού ξηρού γραύματος και των
 φανταστικων παραδόσεων μέρους
 της Παλαιάς Διαθήκης, — αυτό
 μπορεί ν' αναποτελέση ιδιαίτερον
 θέμα — άς όμιλήσωμεν μόνον για
 τόν κινηματογράφον.

Με τό δελεαστικόν μέσον των
 ρεκλαμίων των έργων πού τοιχοκολ-
 λούνται στάς εισόδους των σόρσν
 σαν μαγνήτης τά παιδιά και τούς
 εφήβους στάς μολυσμένας αίθου-
 σας των. Πρόκειται βέβαια περι
 των έντελώς λαϊκων κινηματογρά-
 φων όπου μαζί μέ τό δηλητήριον
 τού έργου πού προβάλλεται κάνουν

τό υπονομευτικόν έργον των και τά
 υλικά μικρόβια της άνθυγιεινής
 αίθούσης εισέρχονται στον νεαρόν
 οργανισμόν των πελατών.

Δέν θά ήτο ανάγκη νά εισέλ-
 θωμεν είς λεπτομερειακήν ανάλυ-
 σιν των ταινιών πού συνήθως προ-
 βάλλονται, διότι είναι γνωστόν πλέ-
 ον ότι ή γαργαλιστική των αισθή-
 σεων ταινία είναι τό κορύφωμα
 της επιτυχίας ενός παραγωγού
 ταινιών. Με τό μέσον αυτό απο-
 βλέπει είς την εύρειαν κυκλοφο-
 ρίαν των, είς την προτίμησιν των
 από τούς νεαρούς συνήθως πελάτας
 πού τούς τραβά είς την μέθην
 των αισθήσεων μέ την ήθικην...
 πρέξαν των ρεκλαμίων. "Άς φθά-
 σωμεν άμέσως είς τό τέλος μιάς
 ταινίας, στο σημείον εκείνο πού
 άφρίνει την τελευταίαν έντύπωσιν
 στούς ά ν ή λ ι κ ο υ ς θαμώνας
 των κινηματογράφων αυτών. Ένα
 παρατεταμένο φίλημα είς τό χείλη
 μιάς σειρήνος από τόν έραστήν της.
 Αυτό είναι τό κορύφωμα τού έν-
 θουσιασμού των τώσον, ώστε νά τό
 επαναλάβουν θορυβωδώς μέ τό
 χείλη των.

Και φεύγουν μέ την έντύπωσιν
 αυτήν προετοιμασμένοι νά δεχ-
 θουν την πρόκλησιν της ενηλικού
 ή ανηλικού πωλητείας της ήδονής
 πού τούς παραμονεύει νά τούς
 τσακώσει — σαν άράχνη τό έντο-
 μιον — στο πλησίον εκεί πεζοδρο-
 μιον ελευθέρα δυστυχώς είς τό
 π ρ ο κ λ η τ ι κ ό ν πλέον έργον
 της. Αυτό τό ήθικόν δηλητήριον
 πού στοιχίζει συνήθως την άπό-
 λειαν της υγείας και την ζωήν
 των ανηλικων παιδιών και παρέ-
 χεται επί πληρωμή είς τό Ταμείον
 των γνωστών εκ των κινηματογρά-
 φων, έγένετο αντικείμενον συσκέ-
 ψεως πρός 4—5 έτών μεταξυ των
 μελών τού Συμβουλίου τού Τμή-
 ματος καθοδηγήσεων τού έδώ Πα-
 τριωτικού ιδρύματος προστασίας

τού παιδιού. Είχα τό θάρρος νά
 υποβάλλω μίαν πρότασιν είς την
 συνεδρίαν μας εκείνην όπου πα-
 ρίστατο και ο Διευθυντής της Α-
 στυνομίας πόλεων προκειμένου πε-
 ρι κινηματογραφικων φίλμς. "Αφού
 διά διαφόρων μέσων είναι άδύνα-
 τον δυστυχώς νά απαγορευθή, ή
 προβολή μιάς ταινίας κάθε άλλο
 καρά συντελεστικής είς την διαμόρ-
 φωσιν τού ήθικου της νεαρής ήλι-
 κίας, αφού σιωπηρώς κατηγορήθη
 και ή απαγόρευσις της εισόδου ά-
 νηλικων, άς γίνει κάτι ευκολώτερον
 και αποτελεσματικόν αφού αφαιρεϊ
 τό ήθικόν [δηλητήριον της προ-
 κλήσεως της σαρκικής ήδονής στα
 ανήλικα παιδιά. Νά διαταχθή ή
 αποκοπή τού μέρους της ταινίας
 — συνήθως τελευταίου — πού πα-
 ριστάνει κατά τόσο μελετημένο
 τρόπο τά παρατεταμένα φίλήματα.
 "Όταν επιστρέφεται ή ταινία είς
 τόν ιδιοκτήτην της κολλάται έντός
 δύο λεπτών τό αποκοπέν μέρος. Υ-
 πάρχει τίποτε ευκολώτερον και
 πρακτικώτερον; Έκτός άν οί εκ-
 μεταλλευόμενοι τό έμπορίον των
 ταινιών στηρίζουν είς τό σημείον
 αυτό όλην την δελεαστικήν δύνα-
 μιν και την έμπορικην επιτυχίαν
 της επιχειρήσεώς των!

ΑΡΤΕΜ. ΝΤΟΚΟΥ

Σ. Α. Η. Τά αυτά και διά τούς
 έδώ κινηματογράφους και άς προ-
 σέξουν οί Διευθυνταί των "Σχολεί'
 ων.

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

"Όταν θελήσετε νά αγορά-
 σητε Μάλλινα Πλεκτά και
 Κάλτσες επισκεφθήτε τό Έρ-
 γοστάσιον Πλεκτικων Αδελ-
 φων Ν. Σουγιουλτζή (Μπάς
 Φανάρι) και σας διαβεβαιού-
 μεν ότι θά μείνετε τελείως ικα-
 νοποιημένοι από άπόψεως ποι-
 ότητος ποιικιλίας ειδών και
 των συμφεροντικων τιμών των.

Ατμοκίνητον Βαφεζόν και Στεγνοκαθαριστήριον

Η «ΛΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ»

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗ

'Οδός Αγίων Αποστόλων 15—ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Θ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗ

Πρός τό άξιότιμον Κοινόν Μυτιλήνης,

Έν τή επιθυμία μου όπως ανταποκριθώ πλήρως
 είς την εκτίμησιν μεθ' ής ανέκαθεν περιβάλλει τό έρ-
 γοστάσιον μου τό σεβιστόν Κοινόν της πόλεως Μυτι-
 λήνης και τού έσωτερικού της Νήσου, είδοποιώ ότι συ-
 νήψα συμβόλαιον μετά πεπειραμένου τεχνίτου έξ Α-
 θηνών, όστις αναλαβών ύπηρεσίαν έν τώ Καταστή-
 ματι μου υπόσχεται διά της τεχνικής μορφώσεως του
 και της πείρας του νά ικανοποιήση κάθε άπαίτησιν
 των πελατών μου.

Τά άνωτέρω έν συνδυασμώ προς την πείραν τού
 λοιπού προσωπικού τού εργοστασίου μου, όπερ άόκνως
 εργάζεται υπό την άγρυπνον επίβλεψίν μου, μου πα-
 ρέχουσι τό δικαίωμα νά υποσχεθώ έν άπλύτψ πεποι-
 θήσει ΤΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΝ έρ-
 γασίαν όσον άφορά τό βάψιμον φορεμάτων, ύφασμά-
 των, νημάτων κ.λ.π. ως και τόν καθαρισμόν φορεμά-
 των διά της εφαρμογής των τελειότερων μεθόδων.

Έπιστώ ιδιαίτέρως την προσοχήν των άξιότι-
 μων πελατών μου όσον άφορά τό βάψιμον και καθάρι-
 σμα μεταξωτών οϊουδήποτε είδους, εργασίαν την οποί-
 αν έκτελώ άμέπτως χρησιμοποιών προς τούτο τός τε-
 λειοτέρας μεθόδους.

Δέν άμφιβάλλω όθεν ότι οί πελάται μου εκτιμών-
 τες τās θυσίας είς άς υποβάλλομαι, θά εξακολουθήσω-
 σι περιβάλλοντές με μετά της αυτής έμπιστοσύνης μεθ'
 ής ανέκαθεν μέ έτίμων.

ΘΕΟΔΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΗΣ

ΘΕΛΟΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΙΣΟΤΗΤΑ

Ψηφίστηκε στη Βουλήσέ πρώ- τη ανάγνωση ένα νομοσχέδιο, που τροποποιεί το δημοτικό νόμο.

Οι τροπολογίες αποβλέπουν οι περισσότερες σε οικονομικά ζητήματα, θέσεις, μισθούς και άλλα παρόμοια. Δεν είδαμε πουθενά την τροπολογία που υποσφάθηκε ή Κυβέρνηση πως θα υποβάλει για να λιγοστεύει από 30 σε 25 το όριο της ηλικίας των γυναικών που έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν, καθώς και για να καθιερωθεί και το δικαίωμα της εκλογιμότητας. Λέγεται ότι στη β' ανάγνωση θα γίνουν και άλλες τροπολογίες και θα μπει και αυτή. Αυτή τη στιγμή λοιπόν έχουμε ένα χρέος επιταχυντικό, έμεις που πιστεύουμε ότι η γυναίκα είναι σωστό και δίκαιο να πάρει όλα τα πολιτικά δικαιώματα που έχει κι ο άντρας: να ψηφίσουμε να λείψει ο περιορισμός της άγραμματοσύνης, να εξισωθεί το όριο της ηλικίας με το άντρας, να αναγνωρισθεί το δικαίωμα της εκλογιμότητας και να χορηγηθεί και η πολιτική ψήφος στις γυναίκες.

Είναι άληθινά αποκαρδιωτικό να ξαναμασά κανέναν τα αιώνια επιχειρήματα, που χρησιμοποιούσαμε τώρα και πενήντα χρόνια για να πείσουν μερικόνους απολιθωμένους συντηρητικούς ότι η γυναίκα είναι άνθρωπος με ανθρωπιά, δικαιώματα μέσα στην κοινωνία, με συμφέροντα δικά της που έχει δικαίωμα να τα υπερασπίσει με τα ίδια νόμιμα μέσα που χορηγεί η πολιτεία και στον άντρα, με θέληση, νοῦ, ηθική, ατομικότητα. Και είναι απόλυτα, αδικαιολόγητο, τη στιγμή που πρόκειται να διορθωθεί κάπως η αδικία, να εξακολουθούν να αποκλείονται οι άγραμμάτες γυναίκες, που αποτελούν το μεγαλύτερο και το παραγωγικότερο μέρος του γυναικείου πληθυσμού, οι εργάτριες και οι αγρότισσες.

«Μά—θ' απαντήσουν οι αντιφρονούντες—θέλουμε να εξυψώσουμε το εκλογικό σώμα και να μην αφήσουμε να βαρύνει στην

πλάστιγγα ή γνώμη του άμορφου πλήθους.

Και μεις απαντούμε: — Μὲ τὸ νὰ ξέρει ἴσὺς κολυβογράμματα ἢ νὰ βάζει μονάχα τὴν ὑπογραφή της μιὰ γυναίκα εἶναι πῶς μορφωμένη, εἶνε πῶς ἀνεπτυγμένη ἀπὸ γυναίκες πῶς ἔχει ἀτσάλώσει τὸ χαρακτήρα ἢ βιοπάλη, τὸς ἔχει δ- κονίσει τὸ μυαλὸ ἢ φρονίδα γιὰ τὸ σπιτικό τους, ἢ ἀδιάκοπη δουλειὰ μέσα κι' ὄξω ἀπὸ τὸ σπίτι: Δὲν εἶναι αὐτὲς πολὺ περισσότερο σὲ θέση νὰ ξέρουν τί χρειάζεται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ τους, γιὰ νὰ καλυτερέψουν οἱ συνθήκες τῆς δουλειᾶς τους, ἀπὸ τὶς λεγόμενες κυρίες τῆς καλῆς τάξης, πῶς ξενυχτοῦν στὰ χαρτοπαίγνια, ἐμπιστευόμενες τὰ παιδιά τους σὲ διεφθαρμένες γκουβερνάντες ἢ κλείνοντάς τα στὰ σχολεῖα τῶν καλογεραίων γιὰ νὰ τὰ ξεφορτωθοῦν, καὶ γιὰ νὰ τοὺς διασιρέφουν τὸ μυαλὸ καὶ τὸ χαρακτήρα; Καὶ τί φταῖνε οἱ ἀγράμματα ἂν ἀδιαφορεῖ τέλεια γι' αὐτὲς ἡ πολιτεία ἀφίνοντας ἀιμώρητους τοὺς γονεῖς πῶς δὲ στέλνουν τὰ κορίτσια τους στὸ σχολεῖο καὶ τὰ καταδικάζουν ἀπὸ μωρὰ σχεδὸν, στὴ σκλαβιά καὶ στὴν ἀγραμματοσύνη;

Και τὸ κάτω κάτω, πῶς μπορεῖ νὰ δεχτεῖ ἡ πῶς στοιχειώδης ἀντίληψη τῆς δικαιοσύνης, νὰ ἔχει ἕνας ἀγράμματος ἀντρας περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ μιὰν ἀγράμματα γυναίκα, πῶς θάναι τουλάχιστο πῶς ἠθική καὶ πῶς νηφάλια ἀπὸ ἕνα ταχτικό πελάτη τῆς ταβέρνας;

Ἔχουμε χρέος ὅλες ὅσες νιώθουμε τὴν ἀδικία πῶς βαρύνει τὴν γυναίκα, ἀδικία πῶς ἔχει ἀντίτυπο σὲ κάθε περίπτωση τῆς ζωῆς της, τόσο τῆς ἐπαγγελματικῆς ὅσο καὶ τῆς οἰκογενειακῆς, νὰ ἐργαστοῦμε ἐντατικά ἐπιωφελοῦμενες ἀπὸ τὴν εὐκαιρία πῶς παρουσιάζεται σήμερα, με τὴν τροπολογία τοῦ δημοτικοῦ νόμου, γιὰ νὰ πάρει ἡ ἑλληνίδα πολιτικά δικαιώματα ἴσα κι' ὅμοια με τὸν ἀντρα.

Αὔ. Θ.

(Ἀπὸ τὸν Ἀγῶνα τῆς Γυναίκας)

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ Πρακτορεῖον «Ραδιο-α- τοιολόγος» πληροφορεῖται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι ὑπεγράφη ἡ ἑλληνοτουρκικὴ ἐμπορικὴ συνθήκη, ἡ ὁποία καθορίζει τὸ ποσοστὸν τῶν ἐκατέρωθεν ἐξαγωγῶν καὶ τὸν τρόπον πληρωμῆς τῶν Τουρκικῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα εἰσάγονται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅτι θεωρεῖται ἀπίθανος ἡ ταχεία διευθέτησις τῆς κρίσεως διότι ὁ Βασιλεὺς Φουὰτ ἀρνεῖται νὰ τροποποιήσῃ τὸ Σύνταγμα ὡς ἐξήτησεν ὁ Νεϊσὴμ πασσάς.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγκυκλίου τοῦ γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ πιστοποιητικά τέκνων ἀπόρου πολυτέκνων.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Κρατικῆς Ἀντιλήψεως διετέθη πίστώσις 500,000 δραχμῶν διὰ τὰ λαϊκὰ συσσίτια τῆς Θράκης.

— Ἡ σεπτὴ Δέσποινα μήτηρ τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Στράτου καὶ μάμμη τοῦ ἡδὴ Βουλευτοῦ Αἰτωλοακαρνανίας Ἀνδρ. Ν. Στράτου Κα Στράτου στρατηγοῦ ἀσθενεῖ ἀπὸ δεκαήμερου σοβαρῶς.

— Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἀπολύτως θετικὰ ὅτι μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τοῦ κ. Ζαῖμη ὡς προέδρου Δημοκρατίας θὰ ἐπακολουθήσῃ τυπικὴ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως μετ' ὃ θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην νὰ ἐνεργήσῃ εὐρύτερην Κυβερνητικὴν μεταρρυθμίσειν. Κατ' αὐτὴν θὰ δοθῇ ὀρισμένος ἐν ὑπουργεῖον εἰς τινὰ τῶν Βουλευτῶν ἢ Γερουσιαστῶν τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας καὶ συγκεκριμένως εἰς ἕνα ἐκ τῶν δύο κ. κ. Λούρου Γερουσιαστοῦ ἢ Γ. Καλαντζοπούλου Βουλευτοῦ.

— Κατὰ συμπληρωματικὰς ἀνακοινώσεως, ἡ Διάσκεψις τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννήσεως καὶ αἱ κατ' αὐτὴν διεξαχθεῖσαι συνομιλίαι, παρέσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστωθῇ σημαντικὴ πρόοδος εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν τεσσάρων Κρατῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου καὶ ἡ ἐναρξὶς πραγματικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν Ἐπανεληφθῆ ἐπίσης, ὅτι οὐδεμία συζήτησις ἐγένετο, οὔτε ἠδύνατο νὰ γίνῃ περὶ συγχωνεύσεως τῆς Βαλκανικῆς Σανενοήσεως μετὰ τὴν Μικρὰν Ἀντάντ.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεως, σιρατιωτικὰ ζητήματα δὲν συνεζητήθησαν κατὰ τὴν

Διάσκεψιν τοῦ Συμβουλίου. Ἐξαιρετικὴ, ὁμοίως πρόοδος ἐσημειώθη εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συνομιλίαις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας μετὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν δύο Χωρῶν.

— Ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἐκατέρωθεν εὐλικρινὴς διάθεσις, ἐπέτρεψε τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας διὰ τὴν νέαν ἑλληνοτουρκικὴν σύμβασιν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὄρους πολὺ εὐνοϊκωτέρους διὰ τὴν Ἑλλάδα, παρὰ ἡ λήξασα ἡδὴ σύμβασις.

— Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χλωροῦ, ἀνενοινώθη, ὅτι ἀπεφασίσθη ὁπως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀποπειρας τῆς 6ης Ἰουνίου, ἀρχομένης ὡς γνωστὸν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον Πειραιῶς οἱ κατηγορούμενοι μὴ μεταφείρονται εἰς τὰς φυλακὰς, ἀλλὰ παραμένοντες φρουρούμενοι εἰς τὸν ἄνω ὄροφον τοῦ αὐτοῦ δικαστικοῦ μεγάρου.

— Πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρόκειται νὰ εἰσπράξῃ 14 ἐκ. δραχ. ἀπὸ τὴν Βουλβαρίαν, κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, διευθετούσης παλαιὰν διαφορὰν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ ποσὸν αὐτὸ καταβληθῇ εἰς εἶδος πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὴ εἰς σφάγια τὰ ὁποῖα ἡ κυβέρνησις θὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς ἐορτὰς, εἰς τιμὴν κόστους.

— Διὰ τὴν 17ην καὶ 18ην τρέχ. συνεκλήθη ὑπὸ ὀρισμένων ὀργανώσεων ἀντικομμουνιστικὸν συνέδριον, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας.

Π. Χ' ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ὀδὸς Ἁγίου Συμεῶν ἀριθ. 8 Ἐμπιστευθεῖτε τὰς ἀγοραπωλήσεις τῶν ἐλαιολάδων σας. Τὸ γραφεῖόν μου ἐξασφαλίζει τὰς καλλιτέρας τιμὰς τῆς ἀγορᾶς μας. Ἐπίσης προσφέρει ἐλαίопανα χόρτινα καὶ τρίχινα εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Εκδόσεις

«Ἑβδομαδιαῖος Τύπος». — Ἐκδιδόμενος κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Κυριακάτικων Ἑυρωπαϊκῶν ἡμερησίων. Περιέχει πολιτικὴν φιλολογικὴν καὶ οἰκονομικὴν κίνησιν τοῦ ἑξωτερικοῦ καὶ ἑσωτερικοῦ.

«Ἑλληνισμός». — Ἀφθονος ὕλη, συνεργασία ἐκλεκτῶν. Γράφουν ὅλοι οἱ μορφωμένοι καὶ ἐπιστήμονες.

«Ἑβδομάς». — Με ἐκλεκτὴν φιλολογικὴν ὕλην καὶ συνεργασίαν διακεκριμένων λογοτεχνῶν.

«Σχορπίος». — Σατυρικὴ καὶ εἰδησεολογικὴ ἡφμερίς με πλούσιαν ὕλην.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Καψαλή 9. ΑΘΗΝΑΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ Π. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ — ΒΙΟΛΟΓΟΣ

Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων. LAUREAT τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων.

Τέως ASSISTANT τῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς καὶ τοῦ Βιολογικοῦ INSTITUT τοῦ Νοσοκομείου COCHIN, καθηγητοῦ ACHARD.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

(Ἐιδικῶς: Νοσήματα νεφρῶν, ἥπατος, στομάχου, θρῆψεως καὶ ἐνδοκρινῶν ἀδένων).

Δέχεται ἐν Ἀθήναις

καθ' ἑκάστην 8 1)2—9 1)2 π. μ. 4—7 μ. μ.

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 70Ε'.—Μέγαρον Κασάνδρα.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΙΩ. Κ. ΛΥΚΟΥΡΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΡΑΣΤ

Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον

“ΜΑΡΙΑ Λ.,”

ἀναχωρεῖ ἑκαστὸν Σάββατον μεσημβριὰν διὰ ΧΙΟΝ, ΠΕΙΡΑΙΑ, Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Ἀλεξανδρούπολιν καὶ Κάστρον, δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα Πράκτωρ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΠΟΥΛΜΙΑΔΗΣ

ΠΙΚΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

‘Αγιάσος, 16)15)34. (Του ανταποκριτού μας).—Κανείς δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποκρύψῃ ἓνα βαθὺ αἰσθημα λύπης ποῦ κατέχει τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας γιὰ τὰ σκόπιμα ψεύδη ποῦ γράφονται ἀπὸ μερικοὺς ἀφελεῖς τοῦ χωριοῦ...

Γιατὶ ἡ ‘Αγιάσος εἶναι ἐκεῖνη ποῦ ὠφελεῖται πολλαπλῶς ἀπὸ τὰς σοφὰς ἐνεργείας τοῦ λατρευτοῦ μας Ἱεράρχου καὶ ὅλοι ἀναγνωρίζουν ὅτι ὠφείλομε αἰῶνια εὐγνωμοσύνη στὸ ἱερό του πρόσωπο.

Τὶ γίνεται ὁμως καὶ φωνάζουν τὰ ὀλίγα θύματα τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος.

‘Υστερα ἀπὸ ἓνα προεδρικό Διάταγμα ὁ Ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ‘Αγιάσου χαρακτηρίζεται ὡς προσκύνημα καὶ σύμφωνα με αὐτὸν τὸν νόμον ἐπιτρόποι εἶναι α) ὁ πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος, β) ὁ πρόεδρος τοῦ ἀγροτικοῦ συμβουλίου, δύο ἀπὸ τὰ φιланθρωπικά καταστήματα ‘Αγιάσου καὶ δύο διορίζει ἄριστήν ὁ Μητροπολίτης. Γιὰ τῆς δύο αὐτῆς θέσεις τῶν ἐπιτρόπων κόντεψαν νὰ παρυσιαστοῦν ὅλοι οἱ χωριανοὶ καὶ ζητοῦν τὸ ὄφικτον τοῦ ἐπιτρόπου. Ὁ Μητροπολίτης μας ὁμως ποῦ πάντα τὸν διακρίνει μιὰ προοπτική, συνηθίζει ὡς ἐπιτρόπους ἐκεῖνους ποῦ δὲ θέλουν νὰ γίνουν ἐπιτρόποι ἀπὸ φόβου μήπως ἀκουσίως βλάψουν τὰ συμφέροντα τῆς ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπ’ τοὺς ὁποίους μπορεῖ κάτι νὰ ἐλπίζει ἡ ἐκκλησία καὶ ὁ στοχασμὸς του αὐτὸς ἐπέφευξε ἀπὸ πολλὰς ἐπιτυχίαις

Μοιραίως λοιπὸν δυσαρεστήθησαν πολλοὶ ἐνῶ εὐχαριστήθησαν ὡς ἦτο φυσικὸν μόνον δύο. Μὰ νὰ εἶναι κανεὶς εὐχάριστος ; σὲ ὅλους καὶ μάλιστα με τοὺς συμφεροντολόγους νομίζω ὅτι προϋποθέτει ἡθικὸ ξεπεσμό καὶ τελεία ἐξαχρίωσι πράγμα πολὺ ἀντιφατικὸ γιὰ τὸ ἱερατικὸ ἀξίωμα.

Δὲν παρέλειψαν δὲ νὰ χάσουν καὶ τὴν οὐρά τους διάφοροι πατριάρχες καὶ ὡς γνωστὸν τὸ νόμισμα αὐτὸ δὲν ξαργυρῶνεται ἀπὸ τὸν ἄγιον Μυτιλήνης γιὰ τοῦτο τράβηξαν πὸ κάτω (νὰ χαλάσῃ ὁ νόμος) ἕκαμαν συλλαλητήριον καὶ ὁ ‘Αγιάσωσης σὺν ἔξυπνος ὄρεινός ποῦ εἶνε εἶδε τοὺς σταθμοὺς ἀπ’ τοὺς ὁποίους ξεκινάει ὁ καθεὶς ἀπ’ αὐτοὺς ποῦ φώναζαν καὶ τοὺς ἀπεδοκίμασε οἰκτρῶς πράγμα ποῦ ἀνάγκασε τὴν ἀστυνομία νὰ ἐπέμβῃ. ‘Όταν ὑπῆρχε τρόπος νὰ γίνουν ὅλοι οἱ φωνάζοντες ἐπιτροποὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀπαιτοῦσαν ἀπὸ τὸ λαὸ τῆς ‘Αγιάσου νὰ προσφέρῃ λατρεία στὸν ἄγιον Μυτιλήνης. Ὁ κανὼν λοιπὸν γιὰ τὸ πᾶν πλοῦμα καὶ μόνον γιὰ τὸ πᾶν πλοῦμα. Πεδινὸς Κώστας

Διὰ τὰ ὄρφανά μας

Ὁ κ. ‘Ελευθέριος ‘Ελευθεριάδης τέως Παιδαγωγὸς τοῦ Ὁρφανοτροφείου προσέφερεν διακόσιαι τεμ. γλυκομαμάτων εἰς μνήμην τῆς προσφιλοῦς μητρὸς του Φιλομήλας.

Ὁσαύτως ὁ κ. ‘Ὀδυσσεὺς Κατσάνης καὶ κυρία Βικτωρία Α. Κούμπα δραχμὰς χιλίας (1000) ἀμφότεροι εἰς μνήμην τῆς μακαρίτιδος μητρὸς των Πηνελόπης Μ. Κατσάνη.

Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν προσέφερον ἐπίσης δραχμ. 200 καὶ ἡ κυρία Βρυσσὶς Παπαδοπούλου.

Ἡ Δ. ‘Επιτροπὴ τοῦ Ἰδρυματος ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῆς δημοσίως εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω δωρητάς.

ΤΟΠΙΚΑ

Διὰ τὸ Σχολεῖον ‘Αντίσσης

Ὁ Γερουσιαστὴς κ. Ὁ. Κυπριανὸς κατέθεσεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν κάτωθι ἐπερώτησιν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Εἰς τὴν Κοινότητα ‘Αντίσσης Λέσβου, τὰ νῦν χρησιμοποιούμενα κοινοτικά καταστήματα ὡς διδαστήρια ἐκκηρύχθησαν ἐτοιμώρροπα καὶ διετίχθη ἐπειγόντως ἡ ἐνοικίασις καταλλήλων ἰδιωτικῶν οἰκημάτων.

‘Αλλ’ εἶναι γνωστὸν γενικῶς ὅτι εἰς τὰς κομποπόλεις δὲν ὑπάρχουν κατάλληλα κτίρια πρὸς ἐνοικίασιν καὶ δι’ ὕψους στεγάζουσιν πεντακοσίους πενήντα μαθητάς, ὅσοι ἐνεγράφησαν ἐφέτος. Ἐνῶ ἀντιθέτως παραμένει ἡμιτελὲς καινούργιον καταλλήλοτατον Σχολικὸν κτίριον, ὅπερ με μίαν, οὐχὶ σημαντικὴν κρατικὴν ἐπιχορήγησιν δύναται ἀποτελεῖσθαι, ἄριστα νὰ στεγάσῃ ὅλους τοὺς μαθητάς. Καὶ ἀντιὸπως γίνεται σήμερον νὰ καταβῆ τὸ Δημόσιον ὑπέρογκα ποσὰ δι’ ἐνοικία, εἰς ἐντελῶς ἀκατάλληλα οἰκήματα, τὶ λογικώτερον νὰ ἐλθῇ ἐπίκουρον τοῦτο, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ σχολικοῦ κτιρίου ;

Ἐπερωτῶ λοιπὸν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ἵνα πληροφορήσῃ τὴν Γερουσίαν ποίαις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις ἔλαβεν πρὸς ἀπογυγὴν ἀπροόπτων δυστηχημάτων καὶ ἀσκόπων διαρκῶν δαπανῶν εἰς βίβρος καὶ τῆς κινδυνεύουσης ζωῆς τῶσων μαθητῶν καθὼς καὶ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Γραφεῖον ἐνετάλην νὰ ἀνακοινώσῃ διὰ τοῦ τύπου τὰ ἀκόλουθα :

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τὸ Φῶς» τῆς Κυριακῆς ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις ἐξ ‘Αγιάσου πλήρης ἀνακριβειῶν καὶ ἀσυστόλων ψευδῶν. Τραγὴ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ὁ γράφων δὲν ἐτόλμησε κἄν νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του.

Μεταξὺ ἄλλων ἰσχυρίζεται ὅτι «ἡ Μητρόπολις ἀπορροφᾷ ὅλας σχεδὸν τὰς εἰσπράξεις.» Ἐπειδὴ δὲ εἶναι δυνατόν καὶ ὀλίγοι ἀκόμη ἀναγνώσται νὰ σκανδαλισθῶσιν ἐκ τῆς ἐν λόγῳ κακοήθους φράσεως, δηλοῦται ὅτι διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων εἰσπράττονται συμφῶνως πρὸς τὸν γενικὸν νόμον τοῦ Κράτους περὶ συντηρήσεως Μητροπολιτικῶν Γραφείων (δὸ καὶ οὐδὲν πλεόν, ποσὸν ὅπερ εἰσπράττεται ἀπὸ ὅλους τοὺς Ναοὺς ἀνεξαιρέτως. Ταῦτα, ἵνα μὴ κακοβούλως διαστρέφεται ἡ ἀλήθεια.

Ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Γραφείῳ τῇ 12 Νοεμβρίου 1934.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

Τὰ τέκνα τῆς ἀποβιωσάσης ἀειμνήστου συμπολίτιδος ἡμῶν Πηνελόπης Ν. Κατσάνη, ἐδώρησαν εἰς τὰ Φιλανθρωπικά Καταστήματα Μυτιλήνης ἀνάλογον ποσὸν ἵνα ἐγγραφῇ ἡ ἀειμνήστους μήτηρ των Μεγάλῃ Εὐεργέτις τῶν ἀνωτέρω Ἰδρυμάτων.

Ἡ ‘Εφορία ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ ‘Αλβανία ‘Αποδίδει τὰς Σχολικὰς ‘Ελευθερίας

Τὸ ‘Αβανικὸν Γραφεῖον Τύπου ἀνακοινοῖ τὰ ἀκόλουθα : Συνεπεῖα τῆς συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἀφορώσης τὴν κρατοποίησιν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων, τὰ σχολεῖα τὰ συντιροῦμενα ὑπὸ τῆς ‘Ελληνοφώνου ἐν ‘Αλβανία μειονότητος ὑπήχθησαν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν ὡς ἄνω μεταρρυθμίσιν ἦτο δὲ ἀναπόφευκτον τὸ νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ὡς ἄνω κρατικοποίησις κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρόσκαιρον διαταραχὴν εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν περι ὧν πρόκειται σχολείων.

Ἐν τούτοις ἡ ‘Αλβανικὴ κυβέρνησις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ὅπως ἐξουδετερώσῃ τὰς παρατηρηθείσας ἀνωμαλίας, ἰδίως ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν πράσληψιν καταλλήλου διδάσκοντος προσωπικοῦ, ἐπιθυμοῦσα ἐξ ἄλλου νὰ συμμορφωθῇ πιστῶς μετὰ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις ἐναντι τῆς Κ. Τ. Ε. ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων ὅλων τῶν αἰτοίκων τῆς χώρας, ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα ἰδιὰ τῶν ξασφαλίσει εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ‘Ελληνοφώνου μειονότητος εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν διδασκαλίαν.

Κατὰ ταῦτα, ἅπανα ἡ διδασκτέα ὕλη εἰς τὰ ἐν λόγῳ σχολεῖα θὰ διδάσκειται εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, συμφῶνως μετὰ τὸ ἄρθρον 6 τῆς δηλώσεως τοῦ 1921.

Τὸ προσωπικὸν, τὸ ὁποῖον θὰ διδάσκη εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἑλληνοφώνου μειονότητος, θὰ προσλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ‘Αλβανῶν ὑπηκόων, οἵτινες ἔκαμαν καταλλήλους σπουδὰς εἰς σχολὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπέκτησαν οὕτω τὴν πλήρη ἱκανότητα τοῦ διδάσκειν εἰς τὰ περι ὧν πρόκειται σχολεῖα.

† ΦΙΛΟΜΗΛΑ ΛΙΜ ΠΕΡΗ

Πρὸ ἡμερῶν ἀπέθανε καὶ ἐκκηδεύθη σεμνοπρεπῶς ἡ σεμνὴ καὶ ἐνάρετο δέσποινα καὶ τέως Δημοδιδασκάλισσα Φιλομήλα Λιμπερῆ ἐξ ‘Αγιάσου ἔλκουσα τὸ γένος.

Ἡ μακαρίτισθε πᾶσθεν ἐκ μακροχρονίου νόσου, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν ἴσχυσαν οὔτε αἱ ἰατρικαὶ περιθάλψεις, οὔτε αἱ περιποιήσεις τοῦ μονογενοῦς καὶ φιλοστόργου υἱοῦ τῆς ‘Ελευθερίου νὰ τὴν σώσωσιν.

Τὴν κηδεῖαν τῆς γενομένην τὸ παρελθὸν Σάββατον παρηκολούθησεν ὅλον τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὁρφανοτροφείου ὡς καὶ ἡ Φανφάρ αὐτοῦ διότι ὁ υἱὸς τῆς ὑπῆρξε διδάσκαλος τοῦ ἰδρυματος πλείστοι διδάσκαλοι καὶ ὅλοι οἱ ἐν Μυτιλήνῃ εὐρισκόμενοι ‘Αγιάσονται. Ἡ Δ. Ἰχώ μετέχουσα ἐλικρινῶς εἰς τὸ βαρὺ πένθος τοῦ υἱοῦ τῆς ‘Ελευθερίου εὐχεταί εἰς αὐτὸν τὴν ἕξ ὕψους παριγοριά, εἰς δὲ τὴν μεταστάσαν κοῦφον τὸ χῶμα τῆς Μυτιλήνης

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς ‘Εφορίας τῶν φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Μυτιλήνης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ πώλησις τοῦ ἡρητημένου καρποῦ ἐλαίων ἐφετεινῆς ἐσοδείας τῶν εἰς τὰς περιφερείας Κάτω-Τρίτους, Ἰππείου, Μυστηγῶν, Βαλτικίου, Πύργων-Θερμῆς, Παμφύλλων, Παναγιούδας καὶ ‘Αφάλωνος εὐρισκομένων ἐλαοκτημάτων τῶν Φ(κῶν) Κ(των) Μυτιλήνης.

Ὁρίζεται ἡμέρα κατακυρώσεως διὰ τὸν εἰς τὰς περιφερείας Κάτω-Τρίτους καὶ Ἰππείου ἐλαιόκαρπον, ἡ 21η Νοεμβρίου ἐ. ἐ. ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 12ης μεσημβρίας ἀκριβῶς ἐν τῷ Μετοχίῳ Κάτω-Τρίτους.

Διὰ τὸν εἰς τὰς περιφερείας

Μυστηγῶν καὶ Βαλτικίου ἐλαιόκαρπον, ἡ 18η Νοεμβρίου ἐ. ἐ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 12η μεσημβρίας ἀκριβῶς ἐν Μυστηγῶσι.

Διὰ τὸν εἰς τὰς περιφερείας Παμφύλλων, Παναγιούδας, ‘Αφάλωνος καὶ Πύργων-Θερμῆς ἡμέραν 17η Νοεμβρίου ἐ. ἐ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥρα 3 1)2 ἀπόγευματινὴ ἐν τῇ Γραμματείᾳ τῶν Καταστημάτων (ὁδὸς ‘Αγίου Θερέποντος 2).

Πλείονας πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῶν κατὰ τόπους δημοσίων κηρύκων καὶ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Φυλ(κῶν) Κ(των) Μυτιλήνης (ὁδὸς ‘Αγίου Θεράποντος 2).

Ὁ Πρόεδρος τῆς ‘Εφορίας τῶν Φ(κῶν) Κ(των) Μυτιλήνης

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Προαγωγὴ ἀξίωματικῶν

Εὐχαριστῶς ἀναγράφομεν τὰς προαγωγὰς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ τῶν ἐξῆς κ. κ. ἀξίωματικῶν, Ν. Παπαδοπούλου, Γ. Δεσλῆ, Α. Κυπαρίσση Π. Γαρουφαλιά κ. Ν. Παλαιολόγου.

Ἡ ‘Λεσβιακὴ ‘Ηχώ, συγχαίρει θερμότερα τοὺς προβιβαζομένους καὶ εὐχεταί αὐτοῖς καὶ εἰς ἀνώτερα.

Χειροτονία Διακόνου

Εὐχαριστῶς ἐπληροφορήθημεν ὅτι κατὰ τὴν πρὸ ἐβδομάδος μετάβασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὴν Ι. Μ. Ὑψηλοῦ ἐχειροτόνησε ἡ Α. Σ. εἰς διακονον τὸν ἀδελφὸν τῆς Μονῆς κ. Φώτιον Χιωτέλλην.

Ἡ ‘Λεσβιακὴ ‘Ηχώ, γνωρίζουσα καλῶς τὸν ἅγιον ἀδελφὸν τῆς Ι. Μ. Ὑψηλοῦ συγχαίρει ἐγκαρδίως καὶ εὐχεταί αὐτὸν καὶ εἰς ἀνώτερα.

Τὰς διαφημίσεις σας στὴν ‘Λεσβιακὴ ‘Ηχώ